Sfânta muceniţă Ariadna din Frigia

(s.v. 18 septembrie / s.n. 1 octombrie)

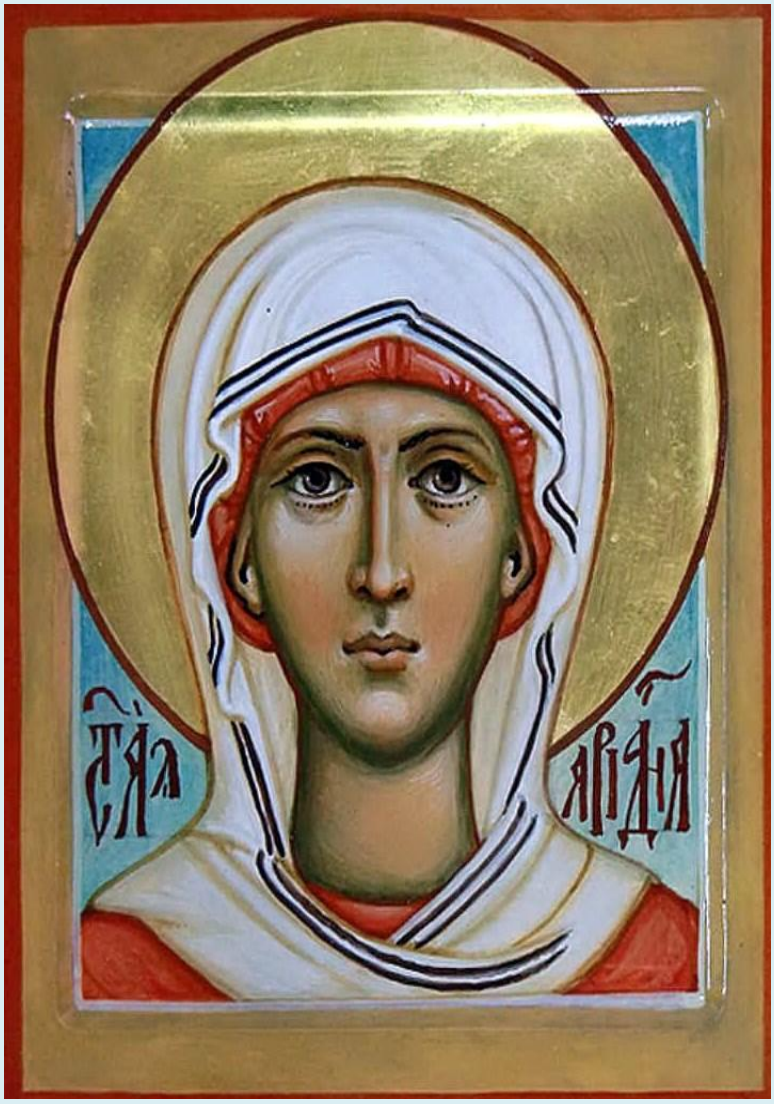

Materiale despre Sfânta muceniţă Ariadna:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Ariadna-din-Frigia-(18-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ariadna

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ariadna

***

Această sfântă a trăit pe vremea împăraţilor Adrian şi Antonin (între 117 şi 139). Era roaba unui anume Tertulus, ce era mare în cetatea Promises în Frigia. Şi pentru că n-a vrut să prăznuiască împreună la naşterea copilului stăpânului său, în capiştea idolilor, a fost foarte rău chinuită, dar a scăpat. Stăpânul ei căuta să o prindă. Atunci ea, apropiindu-se de o piatră, s-a rugat lui Dumnezeu să o

izbăvească; şi din dumnezeiasca voie crăpând piatra, s-a ascuns sfânta într-însa, şi iar s-a aşezat piatra cum a fost.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna (sec. II) 5
Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna (în altă parte numită Maria) din Frigia 7
Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariádna şi a Sfântului Evménios, episcopul Gortinei 8
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul ierarh Eumenie, episcopul Gortinei; Sfânta muceniţă Ariadna 10
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Eumenie, episcopul Gortinei; Sfânta muceniţă Ariadna 12
Proloagele din 18 septembrie 14
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna 19
Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Ariadna 20
Sfânta muceniţă Ariadna 22
Icoane 24

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

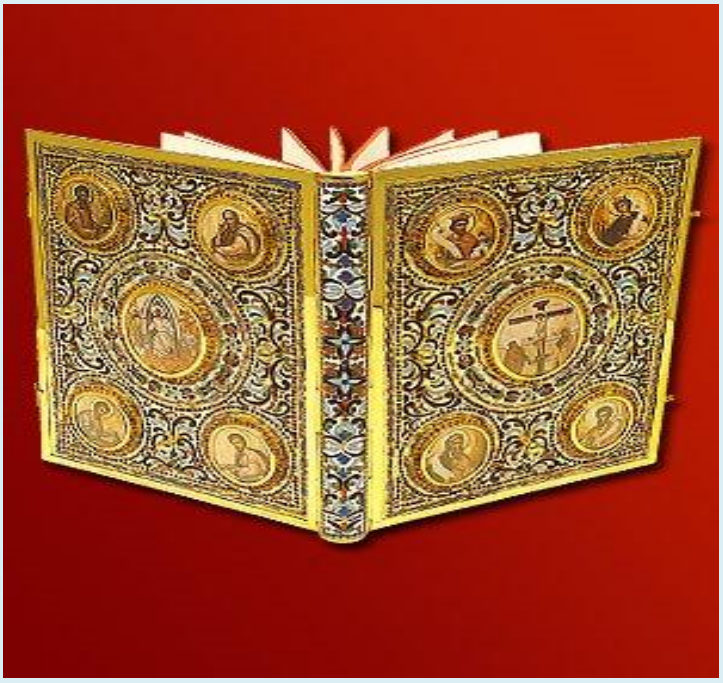

Ev. Matei 15, 21-28

21. Şi ieşind de acolo, a plecat Iisus în părţile Tirului şi ale Sidonului.
22. Şi iată o femeie cananeiancă, din acele ţinuturi, ieşind striga, zicând: Miluieşte-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de demon.
23. El însă nu i-a răspuns nici un cuvânt şi apropiindu-se, ucenicii Lui Îl rugau, zicând: Slobozeşte-o, că strigă în urma noastră.

24. Iar El, răspunzând, a zis: Nu sunt trimis decât către oile cele pierdute ale casei lui Israel.
25. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: Doamne, ajută-mă.
26. El însă, răspunzând, i-a zis: Nu este bine să iei pâinea copiilor şi s-o arunci câinilor.
27. Dar ea a zis: Da, Doamne, dar şi câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.
28. Atunci, răspunzând, Iisus i-a zis: O, femeie, mare este credinţa ta; fie ţie după cum voieşti. Şi s-a tămăduit fiica ei în ceasul acela.

Apostol

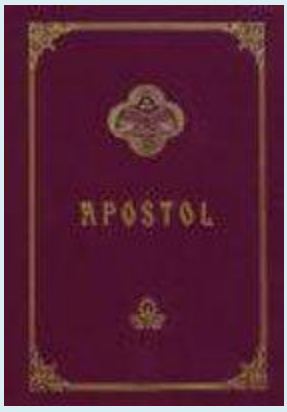

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 7, 26-28; 8, 1-2

26. Un astfel de Arhiereu se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, osebit de cei păcătoşi şi fiind mai presus decât cerurile.
27. El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhiereii: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuşi.
28. Căci Legea pune ca arhierei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârşit în veacul veacului.
1. Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiereu care a şezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri,
2. Slujitor Altarului şi Cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu şi nu omul.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna (sec. II)

Această Sfântă muceniţă, Ariadna, a pătimit pentru Hristos pe vremea împărăţiei lui Adrian (117-138), fiind roabă la oarecare Tertill, mai mare al cetăţii Promisia, din ţara Frigiei.

Acel Tertill a făcut praznic în capiştea idolească la naşterea unui prunc al său, jertfind şi închinându-se zeilor şi dănţuind cu toţi casnicii şi cu prietenii şi megiaşii săi.

Sfânta Ariadna a rămas acasă şi n-a vrut să intre în capiştea idolească şi să prăznuiască împreună cu stăpânul său. Deci mâniindu-se stăpânul ei, a bătut-o fără milă, apoi, spânzurând-o, a strujit-o cu unghii de fier, după aceasta a aruncat-o în temniţă şi a chinuit-o cu foamea multă vreme, ca să se lepede de Hristos şi să se închine idolilor neînsufleţiţi. Apoi, i-a dat drumul din temniţă şi ea s-a dus din cetate.

Dar stăpânul ei, căindu-se că a liberat-o, a alergat după dânsa cu slujitorii săi, iar ea uitându-se înapoi şi văzând pe urmăritorii săi, a fugit şi apropiindu-se de o oarecare piatră, s-a rugat lui Dumnezeu ca să o izbăvească pe ea din mâinile vrăjmaşilor.

Şi îndată, cu dumnezeiască putere, s-a desfăcut piatra şi a intrat Sfânta înlăuntru, iar piatra s-a strâns la loc cum a fost, pentru că îngerul Domnului, arătându-se

acolo, a făcut această minune. Deci, prigonitorii s-au tulburat de frică şi hărţuindu-se cu suliţele lor, singuri s-au împuns pe ei şi au pierit.

Aşa a izbăvit Domnul pe roaba sa din mâinile lor, ca pe o pasăre din cursa vânătorilor. Cu ale cărei rugăciuni să ne izbăvească Domnul şi pe noi de vrăjmaşii noştri şi cu aceeaşi Sfânta să ne învrednicească şi pe noi a dănţui în bucuria cea cerească în veci.

Amin.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna (în altă parte numită Maria) din Frigia

În această lună (septembrie), în ziua a optsprezecea, pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna (în altă parte numită Maria) din Frigia.

Această sfântă a trăit pe vremea împăraţilor Adrian şi Antonin (între 117 şi 139). Era roaba unui anume Tertulus, ce era mare în cetatea Promises în Frigia.

Şi pentru că n-a vrut să prăznuiască împreună la naşterea copilului stăpânului său, în capiştea idolilor, a fost foarte rău chinuită, dar a scăpat.

Stăpânul ei căuta să o prindă. Atunci ea, apropiindu-se de o piatră, s-a rugat lui Dumnezeu să o izbăvească; şi din dumnezeiasca voie crăpând piatra, s-a ascuns sfânta într-însa, şi iar s-a aşezat piatra cum a fost. Iar cei ce o căutau au pierit toţi, ucişi de îngerii ce s-au ivit.

Sinaxar - Pomenirea Sfintei mucenițe Ariádna și a Sfântului Evménios, episcopul Gortinei

În ziua de 18 septembrie, Biserica Ortodoxă cinstește pomenirea mucenițeI Ariádna și a Sfântului făcător de minuni Evménios, episcopul Gortinei.

***

Sfânta mucenițǎ Ariádna a trăit și s-a nevoit în vremea împăraților Adrian (117-338 d. Hr.) și Antonius Pius (138-161 d. Hr). Ea a fost sclava unui oarecare Tétrullos, mai marele cetății Promisia din Frigia.

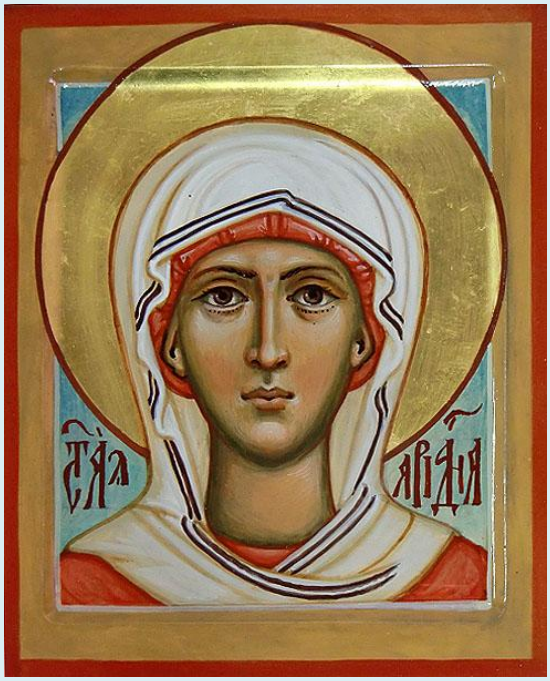

Acel Tétrullos, serbând ziua de naștere a fiului său, a chemat-o pe Ariádna în templul păgân pentru a serba împreună cu dânșii. Sfânta a refuzat invitația stăpânului, însă acesta a poruncit să-i strujească trupul cu ghiare de fier, lă-sându-o apoi liberă.

După o vreme, stăpânul a început din nou să o chinuiască. Ajungând Sfânta înaintea unei stânci, L-a rugat pe Dumnezeu să o izbăvească. Și atunci, prin lucrarea dumnezeiască, stânca s-a despicat în două, închizându-o pe Sfântă înlăuntru ei, iar îngerii Domnului i-au zdrobit pe persecutori, făcându-i nevăzuți.

***

Sfântul Evménios a păstorit cu mare înțelepciune și râvnă Biserica lui Dumnezeu. S-a învrednicit să primească darul propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu, iar atunci când prin harul Preasfântului Duh a fost așezat episcop al

cetății Gortina din insula Creta, prima sa strădanie a fost alegerea unor clerici vrednici de păstorirea turmei lui Hristos.

Desigur, nu a ezitat să meargă la Roma ca să-i ajute și să-i întărească pe creștini prin cuvânt și faptă, săvârșind multe minuni.

A adormit în Tebaida, unde mersese pentru a-i cunoaște pe monahii nevoitori și pustnici de acolo. Sfintele sale moaște au fost îngropate în Episcopia sa din Creta.

Sfântul episcop Evménios se distingea prin multe virtuți, dar mai ales prin cea a smereniei.

Smerenia, așa cum au trăit-o Sfinții Evménios și Ariádni, este temelia duhovnicească dinlăuntrul omului. Este nevoie de mult discernământ și rugăciune ca omul să rămână credincios și neclintit în voia lui Dumnezeu. Și atunci, puterea lui Dumnezeu se adevereşte prin ceea ce se mărturisește în Sinaxarul Sfintei: Pe Sfânta Ariádna a izbăvit-o piatra care s-a despicat, pentru că a acoperit-o Însuși Hristos, „Piatra vieții”.

Sursa: churchofcyprus.org.cy

https://www.pemptousia.ro/2015/09/pomenirea-sfintei-mucenite-ariadna-si-a-sfantului-evmenios-episcopul-gortinei/

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfântul ierarh Eumenie, episcopul Gortinei; Sfânta muceniţă Ariadna

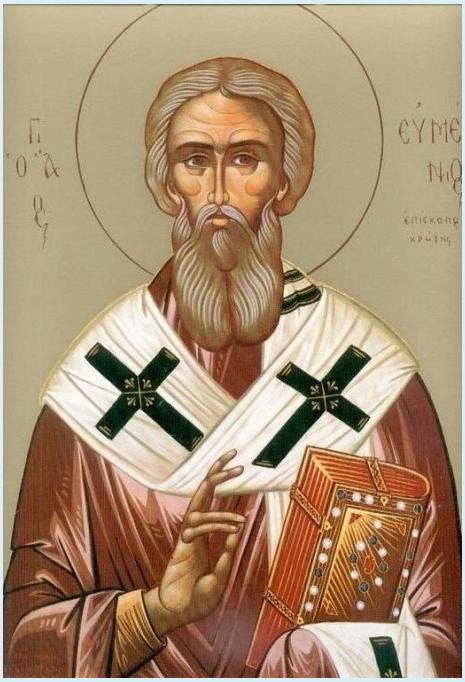

Sfântul Eumenie a trăit în secolul al 7-lea d.Hr. De tânăr a renunţat la averea sa, pe care a împărţit-o săracilor, şi urmând lui Hristos, s-a călugărit. S-a nevoit mult, supunându-şi poftele sale cele trupeşti cu postul, cu rugăciunea, cu privegherile lungi şi cu înfrânarea. Dormea foarte puţin, până când sufletul şi trupul său, curăţindu-se de patimi, s-au făcut locaş al Duhului Sfânt.

Deci, i s-a dat lui şi darul propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu, împodobit cu multă înţelepciune.

Pentru viaţa sa curată a fost ales episcop al Bisericii din Gortina, în ostrovul Cretei, unde, luminând ca un soare, păstorea Biserica cu fapta şi cu cuvântul, făcându-se pildă tuturor.

A rămas în istorie ca fiind un ierarh milostiv, mai ales că numele său, Eumenie, înseamnă milostiv. Dumnezeu l-a înzestrat şi cu darul facerii de minuni.

Sfântul ierarh Eumenie a mers şi la Roma, mânat de dorinţa de a propovădui Evanghelia Domnului Iisus Hristos, iar de acolo s-a dus în Tebaida Egiptului. Aici, ajungând pe vreme de secetă, cu rugăciunile sale pământul a primit ploaie îmbelşugată.

Sfântul ierarh Eumenie s-a mutat la Domnul pe când se afla în Tebaida. Moaştele sale au fost trimise la locul lui de naştere, la Raxos, în Creta, Grecia,

unde se aflau şi moaştele sfinţitului mucenic Chiril, care păstorise şi el mai înainte Biserica din Gortina.

***

Astăzi pomenim şi pe Sfânta muceniţă Ariadna, care a fost supusă supliciilor în timpul împăratului Adrian (117-138). Slujea în casa lui Tertil, conducătorul oraşului Promisia din Frigia (Asia Mică).

Născând soţia lui Tertil, acesta a mers la templu pentru a jertfi idolilor, însă Sfânta muceniţă Ariadna nu a vrut să intre. Atunci stăpânul ei a supus-o chinurilor şi în cele din urmă a închis-o. Văzând că nu a păţit nimic, a eliberat-o.

Dorind iar să o chinuie, sfânta a fugit şi, apropiindu-se de o piatră, s-a rugat lui Dumnezeu, iar piatra s-a desfăcut şi a lăsat-o să intre înlăuntru, închizându-se apoi la loc.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Eumenie, episcopul Gortinei; Sfânta muceniţă Ariadna

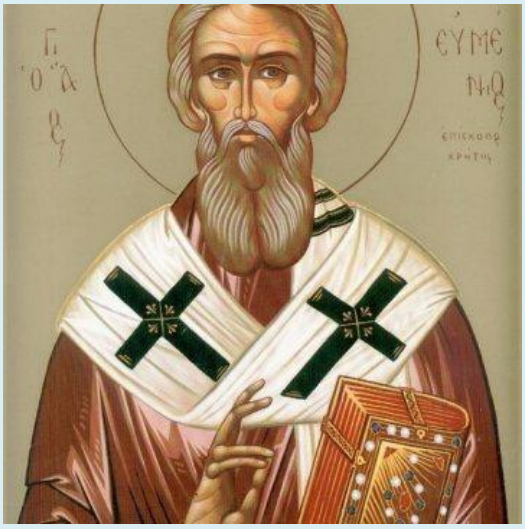

1. Sfântul Eumenie a trăit în secolul al VI-lea. După ce și-a împărțit averea săracilor, s-a călugărit. Pentru viața sa curată a fost ales episcop al Bisericii din Gortina. A mers și la Roma, mânat de dorința de a propovădui Evanghelia, iar de acolo a mers în Tebaida Egiptului.

Aici, ajungând pe vreme de secetă, cu rugăciunile sale, pământul a primit ploaie îmbelșugată. După o îndelungată propovăduire în acest ținut, Sfântul Eumenie s-a mutat la Domnul în Tebaida.

Moaștele lui au fost trimise la locul lui de naștere, la Raxos, în Grecia.

***

2. Această sfântă muceniţă, Ariadna, a pătimit pentru Hristos pe vremea împărăţiei lui Adrian (117-138), fiind roabă la oarecare Tertill, mai mare al cetăţii Promisia, din ţara Frigiei. Acel Tertill a făcut praznic în capiştea idolească la naşterea unui prunc al său, jertfind şi închinându-se zeilor şi dănţuind cu toţi casnicii şi cu prietenii şi megiaşii săi.

Sfânta Ariadna a rămas acasă şi n-a vrut să intre în capiştea idolească şi să prăznuiască împreună cu stăpânul său. Deci mâniindu-se stăpânul ei, a bătut-o fără milă, apoi, spânzurând-o, a strujit-o cu unghii de fier, după această a aruncat-o în temniţă şi a chinuit-o cu foamea multă vreme, ca să se lepede de Hristos şi să se închine idolilor neînsufleţiţi.

Apoi, i-a dat drumul din temniţă şi ea s-a dus din cetate. Dar stăpânul ei, căindu-se că a liberat-o, a alergat după dânsa cu slujitorii săi, iar ea uitându-se înapoi şi

văzând pe urmăritorii săi, a fugit şi, apropiindu-se de o oarecare piatră, s-a rugat lui Dumnezeu ca să o izbăvească pe ea din mâinile vrăjmaşilor.

Şi îndată, cu dumnezeiască putere, s-a desfăcut piatra şi a intrat sfânta înlăuntru, iar piatra s-a strâns la loc cum a fost, pentru că îngerul Domnului, arătându-se acolo, a făcut această minune.

Deci, prigonitorii s-au tulburat de frică şi, hărţuindu-se cu sulițele lor, singuri s-au împuns pe ei şi au pierit.

Aşa a izbăvit Domnul pe roaba sa din mâinile lor, ca pe o pasăre din cursa vânătorilor.

Cu ale cărei rugăciuni să ne izbăvească Domnul şi pe noi de vrăjmaşii noştri şi cu aceeaşi sfântă să ne învrednicească şi pe noi a dănţui în bucuria cea cerească în veci. Amin.

Proloagele din 18 septembrie

Luna septembrie în 18 zile: pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Eumenie, făcătorul de minuni, episcopul Gortinei

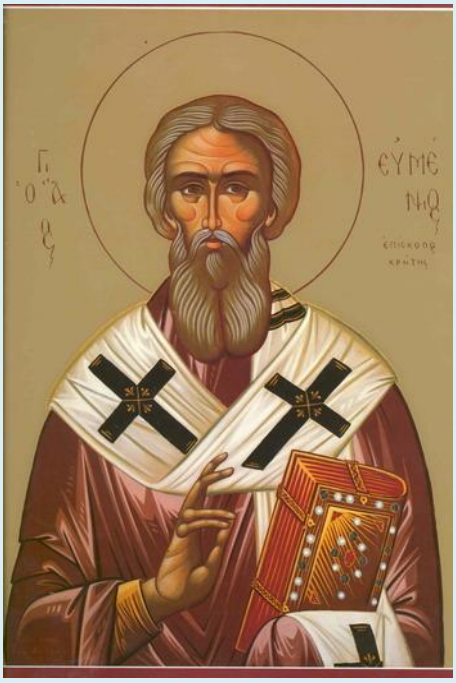

Acest cuvios părinte, Eumenie, a trăit pe la anii 550-600, călătorind din tânără vârstă pe calea cea strâmtă şi lui Dumnezeu plăcută, pe care mergând, două sarcini grele are omul a lepăda: averea şi poftele trupeşti.

Drept aceea, a lepădat cuviosul averea sa, împărţind-o la săraci, săturând pe cei flămânzi şi îmbrăcând pe cei goi, după cuvântul Domnului către tânărul care-L întrebase, zicându-i: "Vinde averea ta şi dă-o săracilor şi vei avea comoară în cer" (Matei 19, 21). Deci, pe toate socotindu-le gunoaie, a alergat sprinten să afle şi să urmeze pe Hristos.

Tot aşa a lepădat acest cuvios şi grosimea trupului, supunându-şi poftele sale cu nevoinţele, cu înfrânarea, cu postul, cu rugăciunea, cu privegherea, cu ostenelile şi s-a făcut subţire, ferindu-se de toată plăcerea cea trupească şi de iubirea dulceţilor lumeşti, înfrânându-se de toate acelea care îngraşă trupul, înroşind poftele şi născând patimile. Nu şi-a dat somn ochilor săi, până ce sufletul şi trupul lui, curăţindu-se de patimi, nu s-a făcut locaş Sfântului Duh.

Şi aşa, lepădând amândouă sarcinile cele grele, una de avere şi alta a mult pătimaşului trup, s-a făcut lesnicios pentru petrecerea pe calea cea îngustă, care duce la viaţa veşnică.

Deci i s-a dat lui şi darul propovăduirii cuvântului lui Dumnezeu, împodobit cu multă înţelepciune. Iar când viaţa lui cea îmbunătăţită strălucea ca o lumină şi era multora de folos, a fost ales şi ridicat la scaunul de episcop al bisericii din Gortina, unde, luminând ca un soare, păstorea Biserica cu fapta şi cu cuvântul, făcându-se pildă tuturor şi fiind el şi foarte milostiv, că Eumenie milostiv însemnează.

Şi i s-a dat lui şi puterea facerii de minuni, încât era tatăl sărmanilor, bogăţie săracilor, dătător celor ce cer, celor ce pătimesc împreună pătimitor şi prea minunat făcător de minuni.

A mers şi la Roma, ca un înalt luminător ce era, mânat de dorinţa de a propovădui Evanghelia, iar de acolo a mers în Tebaida Egiptului. Aici, ajungând pe vreme de secetă în tot ţinutul, cu rugăciunile sale pământul a primit ploaie îmbelşugată.

Deci, după o îndelungată propovăduire în acest ţinut, şi aducând multe suflete la lumina credinţei lui Hristos, Sfântul Eumenie îşi sfârşi în Tebaida şirul zilelor sale, mutându-se la Domnul, ca bunul slujitor din Evanghelie.

Iar moaştele lui au fost trimise la locul lui de naştere, la Raxos, în Grecia.

Întru această zi, cuvânt din Pateric, despre călugarul ce plângea în toate zilele

Un frate, îmbrăcându-se în chipul călugăresc, a mers şi s-a sălăşuit în muntele Nistriei. Însă era chilia lui aproape de alt frate, şi-l auzea pe el în toate zilele plângându-şi păcatele sale.

Deci, după ce multă vreme nu i-au venit şi lui lacrimi, îşi mustra sufletul său, zicând: "Oare nu vei plânge, ticălosule, şi nu te vei tângui? Să mă crezi pe mine, că măcar că nu voieşti, totuşi vei plânge". Şi, luând o vargă, se bătea pe sine peste trupul gol, până ce îi veneau lui lacrimi.

Însă, s-a întrebat fratele şi s-a rugat lui Dumnezeu să-i arate lui, de face bine pedepsindu-se pe sine.

Deci, într-o noapte, a văzut în somn pe fratele cel ce locuia aproape, purtând cunună şi stând în ceata mucenicilor, iar pe un oarecare bărbat privind şi zicând: "Vezi pe bunul mucenic? Şi tu mântuieşte-te pentru Hristos, ca şi acesta, şi împreună cu mucenicii te vei încununa".

Întru această zi, cuvânt despre milostenie, căci cel ce dă săracului, dă lui Hristos

Un om oarecare din Constantinopol era foarte milostiv, încât şi pe uliţele cetăţii umblând el, mergea după dânsul mulţime de săraci. Iar el se făcea ca şi când îi gonea şi-i îndepărta, însă punea în mâinile lor milostenie. Şi făcea aceasta, voind să se tăinuiască de oameni.

Deci, unul din prietenii lui credincioşi l-a întrebat pe el cum s-a făcut milostiv. Şi i-a spus lui, grăind: "Când eram mic, ca de zece ani, şi am intrat în biserică să mă rog, am văzut pe un bătrân duhovnic, învăţând poporul şi spunându-i despre milostenie: "Cel ce dă săracului pune în înseşi mâinile lui Hristos." Iar eu am auzit şi n-am crezut pe cel ce învăţa, că gândeam: "Eu am auzit că Hristos stă în cer, de-a dreapta Tatălui, deci, cum se află pe pământ, precum învaţă acesta, ca să ia ceea ce se dă săracilor?"

Iar acestea gândind eu, m-am dus la casa mea şi am văzut pe un sărac în haine rupte mergând, iar deasupra capului său stătea un chip al Domnului nostru Iisus Hristos. Şi cum mergea săracul acela pe calea sa, iată un om milostiv l-a întâmpinat pe el şi i-a dat lui o pâine. Şi cum a întins mâna acela ce dădea pâinea, iată şi chipul Mântuitorului, care Şi-a întins mâinile Sale spre mâinile lui şi l-a binecuvântat pe acela.

Deci aceasta văzând-o, am crezut că acela ce dă săracului, cu adevărat lui Hristos Îi dă. Dar eu încă şi acum văd acelaşi chip, stând deasupra capului săracilor şi pentru aceea sunt cuprins de frică şi fac milostenie după putere, pe cât pot."

Întru această zi, cuvânt despre viaţa ce va să fie, dintr-ale Fericitului Augustin

Scrie Fericitul Augustin această istorie, zicând: "Fratele meu Ghenadie, doctorul cel slăvit, s-a deprins din tinereţe a fi milostiv şi mult îndurat către săraci, precum însuşi mi-a povestit. Şi i-a venit lui o îndoială de la urâtorul binelui, vrăjmaşul, gândind: "Oare mai este altă viaţă după moarte?" Şi aşa petrecea întristat.

Însă, milostivul Dumnezeu, nevrând să piară lucrătorul faptelor bune, a iconomisit în acest chip: Odată, culcându-se el pe patul său, ca să se odihnească, i s-a arătat în somn un tânăr prea frumos şi i-a zis lui: "Vino după mine!"

Şi, mergând după dânsul, l-a dus pe el într-o cetate, unde se auzeau prea minunate cântări.

Şi a întrebat pe tânărul care îl purta: "Ce este aceasta?"

Şi i-a răspuns lui: "Aceasta este cântarea şi veselia sfinţilor lui Dumnezeu". Şi după aceasta şi-a venit în sine şi s-a deşteptat.

Iar vrăjmaşul, iarăşi, îi zicea, prin gând, că acestea sunt nişte năluciri. Deci, culcându-se a doua noapte, întristat, iarăşi i s-a arătat lui acelaşi tânăr şi l-a întrebat: "Oare mă cunoşti?"

Iar el a răspuns: "Tare bine te cunosc".

Şi l-a întrebat: "Dar unde m-ai văzut?"

Şi i-a zis Ghenadie: "Nu de mult te-am văzut, că m-ai dus şi m-ai purtat într-o cetate, unde se auzeau cântări dulci şi veselii".

Şi l-a întrebat: "În ce chip m-ai văzut, în somn sau aievea?"

Şi i-a răspuns: "În somn".

I-a zis tânărul: "Bine ai grăit, că şi acum, în somn mă vezi".

Şi a răspuns Ghenadie: "Ştiu, cu adevărat, că şi acum în somn te văd".

Deci, l-a întrebat îngerul: "Unde dar este acum trupul tău?"

A răspuns: "În cămara mea".

L-a întrebat iarăşi: "Au ştii tu că acum ochii tăi sunt închişi şi fără simţire în trupul tău şi nu văd nimic?"

I-a răspuns: "Ştiu tare bine".

Iar el i-a zis: "Deci dar, cu care ochi mă vezi tu acum şi priveşti la mine?" Ghenadie stătea uimit şi nu ştia ce răspuns să dea.

Îngerul a început a-l dojeni şi a-l învăţa, zicând: "Ochii tăi cei trupeşti acum sunt nesimţitori şi nu pot să vadă. Iar aceştia, cu care priveşti la mine, sunt alţi ochi, şi când vei muri, atunci fără ochii cei trupeşti ai să vezi şi ai să vieţuieşti şi toată ştiinţa şi cunoştinţa o să ai. Iată, de acum, să pui început bun şi să nu te mai îndoieşti de viaţa cea de după moarte".

Şi, zicând acest cuvânt, îngerul s-a făcu nevăzut, iar el s-a trezit. Şi de atunci până la moartea sa, n-a mai avut nici o îndoială în inima sa."

Iarăşi, asemenea acesteia, ne istoriseşte Sfântul Augustin, zicând: "Am auzit de la Mihail însuşi că i s-a întâmplat a auzi aceasta de la unchiul său, ce se cheamă tot Mihail, care, iubind mult filosofia, se îndeletnicea mult cu învăţăturile lui Platon şi cu alte asemenea filosofii şi câştigase mare prieteşug cu Marsilie, bărbatul cel prea învăţat şi sporit în faptele cele bune. Şi aceştia doi, Mihail unchiul şi Marsilie, de multe ori se îndeletniceau cu vorbe adânci filosofeşti.

Iar odată, după obicei, intrând iarăşi în noime adânci filosofeşti şi întrebându-se, Marsilie a dus vorba şi despre viaţa cea fără de sfârşit, ce are să se descopere după mutarea cea de aici. Şi din multa vorbă ce a fost, au venit la atâta neînţelegere, că au dat mâna unul cu altul şi cu jurământ au întărit, că oricare din ei va muri mai înainte, să vie să se arate celui ce a rămas, spre mai bună încredinţare. Şi a mers Marsilie la locul său, în cetatea Florenţa. Şi a trecut vreme îndelungată.

Odată, Mihail, îndeletnicindu-se în învăţăturile sale acasă, deodată a auzit o alergare de cal, care a stat lângă uşa lui. Şi s-a auzit glas, strigând: "Mihaile, Mihaile, toate cele vorbite de noi sunt adevărate, adevărate"

Şi, sculându-se, Mihail a deschis fereastra şi a văzut pe un bărbat îmbrăcat tot în alb călăre; şi cum l-a văzut Mihail, îndată a întors calul şi se ducea. Şi a început a striga Mihail după dânsul, zicând: "Marsilie, Marsilie". Şi s-a făcut nevăzut. Şi Mihail s-a înfricoşat foarte de aceasta.

Şi, începând a cerceta cu de-amănuntul despre Marsilie, a aflat, că în ziua şi ceasul acela în care i s-a arătat, Marsilie s-a fost mutat către Domnul, în cetatea Florenţa.

După aceea, Mihail lăsând deşarta filosofie, s-a îngrijit de viaţa cea veşnică.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintei muceniţe Ariadna

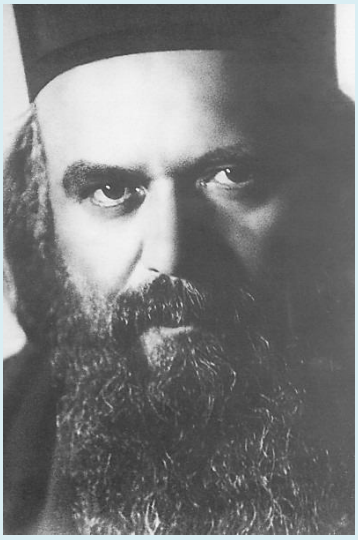

Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Ariadna (s.v. 18 septembrie / s.n. 1 octombrie):

https://www.academia.edu/44190410/C%C3%A2ntare_de_laud%C4%83_la_Sf%C3%A2nta_muceni%C5%A3%C4%83_Ariadna_18_septembrie_

https://archive.org/details/cantare-de-lauda_202110

https://www.slideshare.net/slideshow/cantare-de-lauda-250473572/250473572

***

În cetatea frigiană numită Promisea, în vremea împăratului Hadrian, locuia un aristocrat păgân pe nume Tertullus. Fecioara Ariadna era o roabă a lui, creştină.

La ziua de naştere a fiului lui, Tertullus a pregătit o serbare cu jertfe multe aduse idolilor, la care însă Ariadna nu a venit, ci a stat în cămara ei rugându-se Dumnezeului celui Adevărat.

Stăpânul ei s-a mâniat ca o fiară sălbatică şi a încercat să o forţeze pe Ariadna să se lepede de Hristos şi să se închine idolilor. Cum fecioara nu a putut fi clintită nicicum, ea a fost bătută, torturată bestial şi aruncată în temniţă de către stăpânul ei. Dându-i drumul din închisoare, el a izgonit-o după aceea din casa lui. Dar făcând aşa, i-a părut rău că i-a dat drumul, şi a trimis slugi după ea să o prindă şi să o aducă înapoi.

Dar atunci Ariadna era deja departe de cetate. Ea se afla în apropiere de o stâncă când a văzut pe cei trimişi să o vâneze, şi rugându-se lui Dumnezeu, stânca s-a deschis, iar Ariadna a intrat înăuntru. Slugile nu au înţeles unde a dispărut cea

urmărită, şi au început să se certe şi să se bată între ei, până când s-au ucis unii pe alţii.

Cântare de laudă la Sfânta muceniţă Ariadna

Cinstita Ariadna fecioara,
Cu cinste pe stăpânul ei a slujit.

Dar ea mai mult pe Domnul,
decât pe om a slujit.

Ea cu trupul a fost roabă,
iar cu sufletul, nicicum.

Ea liberă a fost cu duhul,
La idoli nu s-a închinat,
Nicicum.

Ea Domnului Dumnezeu Făcătorul s-a închinat,
Ea s-a închinat Mântuitorului Hristos.

Ea înaintea idolilor jertfă nu a voit să aducă,
Nicicum.

Ea pentru Domnul Dumnezeu chinuită a fost,
Şi-acest chin i-a fost ei bucurie.

Ea Domnului pentru cinstea muceniciei
I-a mulţumit.

Domnul Cel Milostiv, cu Ochiul Lui Atotvăzător,
Chinul sfânt al Sfintei muceniţe
L-a văzut.

El poruncit-a stâncii neînsufleţite
Pe muceniţa Lui să o ascundă,
Precum odinioară stânca a ascuns
Şi pe Tecla şi pe Ioan.

O, Sfântă muceniţă Ariadna,
Roagă-te pentru noi păcătoşii
înaintea tronului Milostivului Dumnezeu!
Nu ne trece pe noi cu vederea,
Cea care iubită eşti de Maica lui Dumnezeu!

Sfânta muceniţă Ariadna

Reprezentarea sfârșitului Sfintei Ariadna în manuscrisul Menologului lui Vasile al II-lea, împăratul Bizanțului, din jurul anului 1000.

Unul dintre numele feminine fascinante este şi acela de Ariadna. Onomastica celor care poartă acest nume este pe data de 18 septembrie, după calendarul ortodox.

Sfânta Ariadna a trăit în secolul al II-lea creştin, în timpul domniei lui Adrian (117-138). Ea era slujnică a unui înalt dregător al cetăţii Promisia, din Frigia, pe nume Tertill. La naşterea unuia dintre copiii săi, Tertill, păgân fiind, a făcut un ospăţ în templul idolesc, la care Ariadna a refuzat să participe, ea fiind creştină.

Refuzul ei a fost „sancţionat” de către stăpân, care a bătut-o, a supus-o la chinuri, şi apoi a aruncat-o în temniţă spre a o forţa să cinstească idolii, dezicându-se de credinţa ei creştină. În cele din urmă, Tertill a eliberat-o din temniţă, iar Ariadna a plecat din oraş. Însă Tertill a revenit asupra deciziei sale de a o lăsa liberă să plece de la el, şi a urmărit-o, împreună cu alţi slujitori ai săi; atunci când ea şi-a dat seama că este încolţită, s-a rugat ca Dumnezeu s-o izbăvească din mâinile lor. Prin minune, o piatră mare care era în drumul Ariadnei s-a desfăcut, ascunzând-o, iar urmăritorii, tulburaţi de ceea ce văzuseră, s-au măcelărit între ei.

A citi şi mai ales a crede astăzi astfel de „poveşti” este, pentru cei mai mulţi, inacceptabil. Nu fiindcă astăzi nu s-ar mai petrece minuni, cu fiecare om în parte, Dumnezeu fiind acelaşi bun şi iubitor de oameni, ca şi pe vremea Sfintei Ariadna cea nedrept chinuită; ci fiindcă omul contemporan nu mai vrea să trăiască, să recunoască minunea. Materia, iar mai nou ştiinţa şi tehnologia super-avansate - dar care, totuşi, nu-l pot propulsa pe om să trăiască în alte

locuri din imensul Univers decât pe Terra cea devenită extrem de strâmtă, neîncăpătoare pentru urmaşii lui Adam - întunecă ochii credinţei multora, deşi ar putea, de fapt, să li-i deschidă din ce în ce mai mult.

Pentru cei care cred în Dumnezeu însă, ziua de comemorare a Sfintei Ariadna poate fi un bun prilej de adâncire în credinţa lor, de încredinţare că Dumnezeu nu lasă pe nimeni dintre cei care-L iubesc în încercări peste putere. Atunci când omul nu mai poate face nimic, intervine Dumnezeu. Dacă omul se încredinţează Lui cu toată fiinţa sa.

(Articol publicat în cotidianul „Evenimentul Regional al Moldovei”, din 18 septembrie 2012.)

Icoane

Η ΑΓΙΑ ΑΡΙΑΔΝΗ

ст҃а҃а ли҃ѹч
а҆ріа́дна

СВЯТАЯ
ДЕВА
ПРОЛИ
СКАЯ

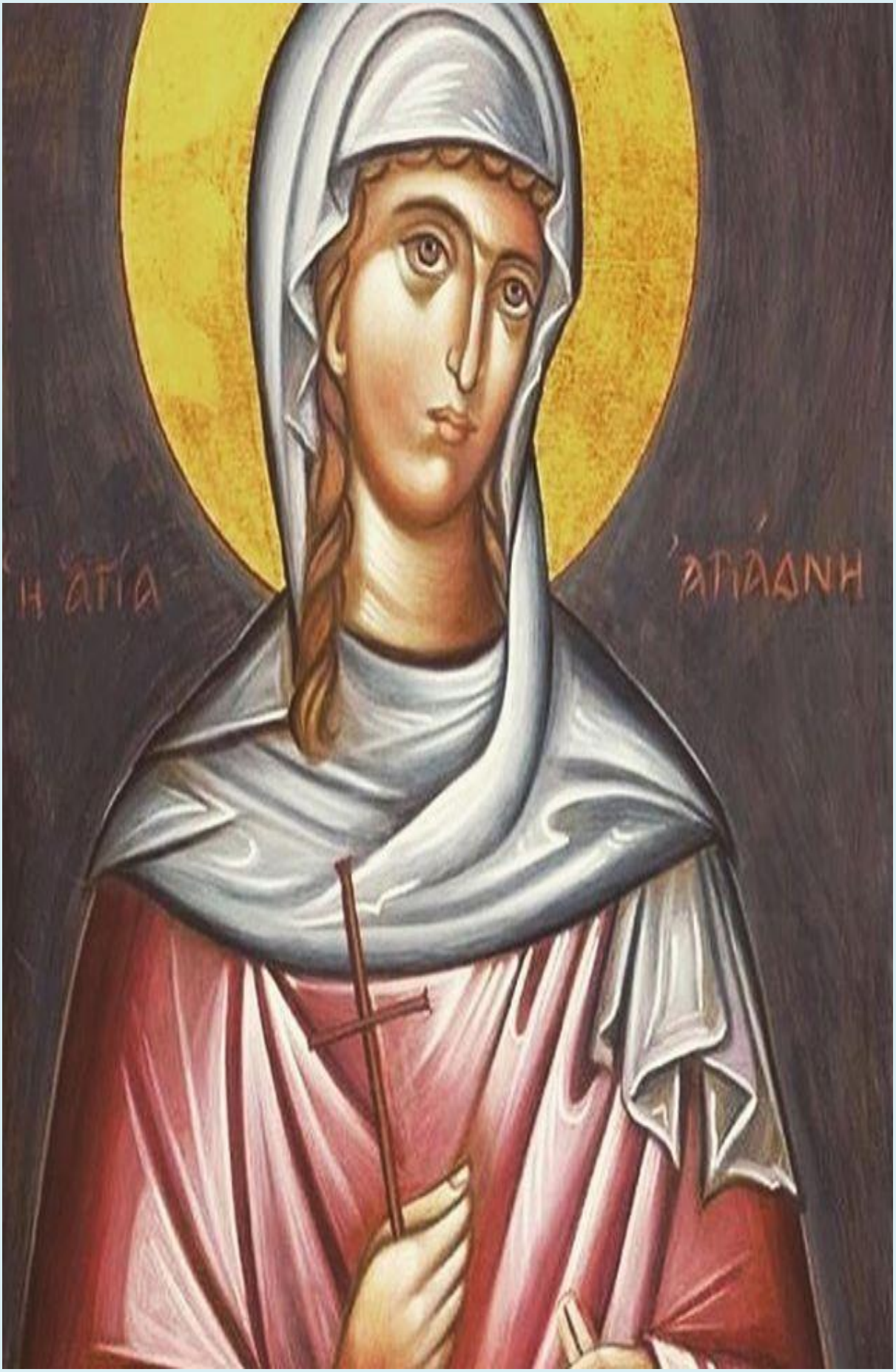
Η ΑΓΙΑ
ΑΓΙΑΔΝΗ

Η
ΑΓΙΑ
ΑΝΑΔΝΗ

Η ΑΓΙΑ
ΑΝΑΔΝΗ

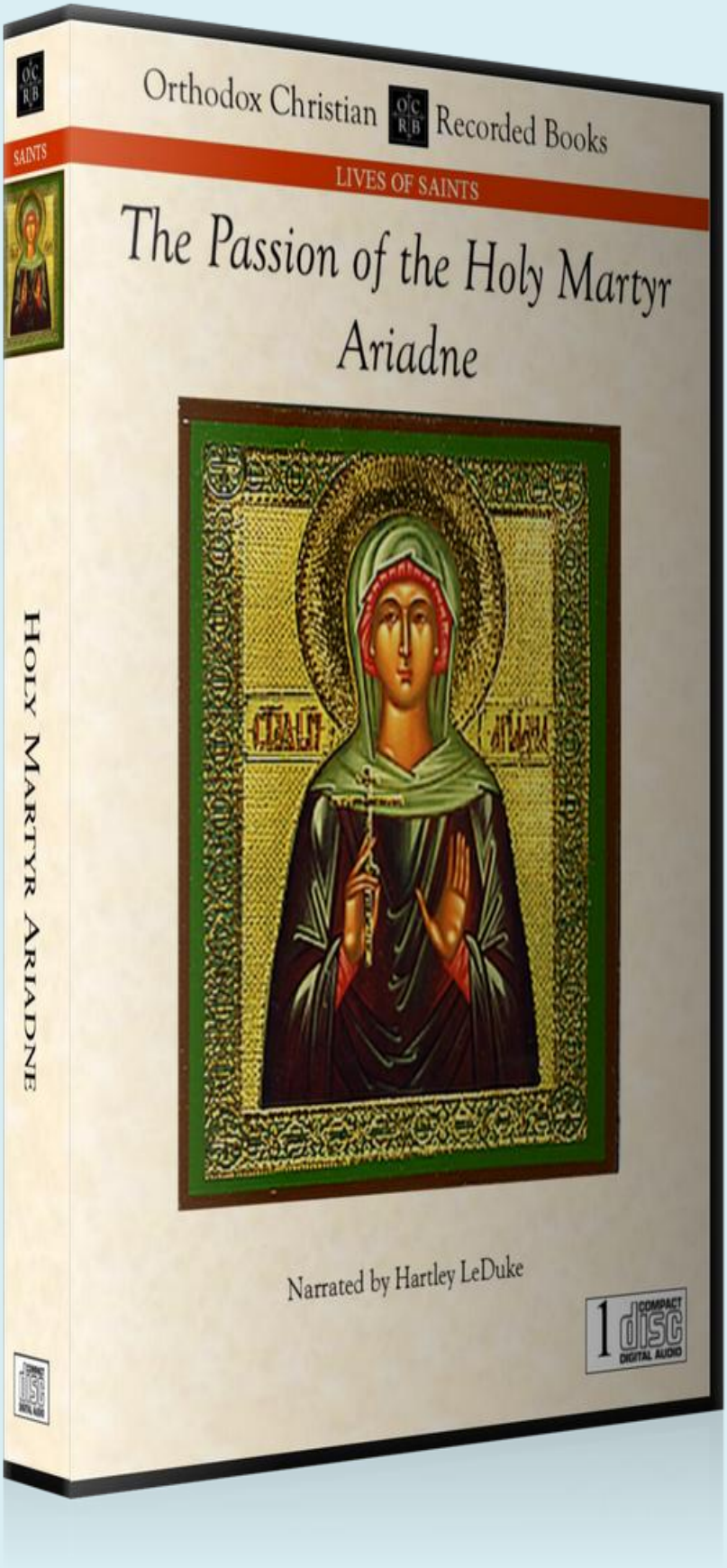
Orthodox Christian
Recorded Books
SAINTS
LIVES OF SAINTS
The Passion of the Holy Martyr Ariadne
HOLY MARTYR ARIADNE
Narrated by Hartley LeDuke
1 COMPACT disc DIGITAL AUDIO

СѢ МЧ
ΑΡΙΑΔΝΗ

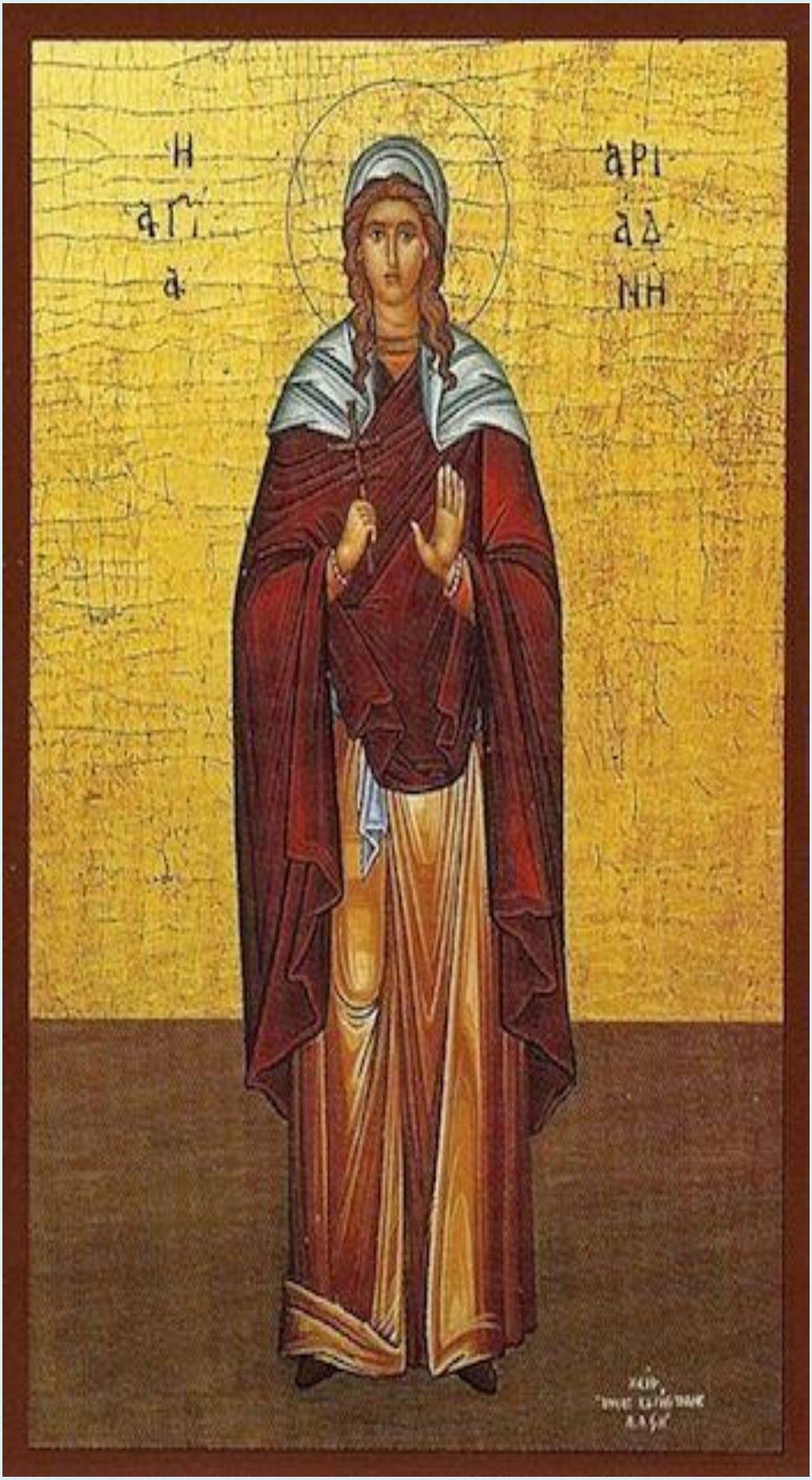
Η
ΑΓΙ
Α
ΑΡΙ
ΑΔ
ΝΗ

ΑΓΙΑ ΑΡΙΑΔΝΗ
AI ST N T
ΑΡΙΑΔΝΗ

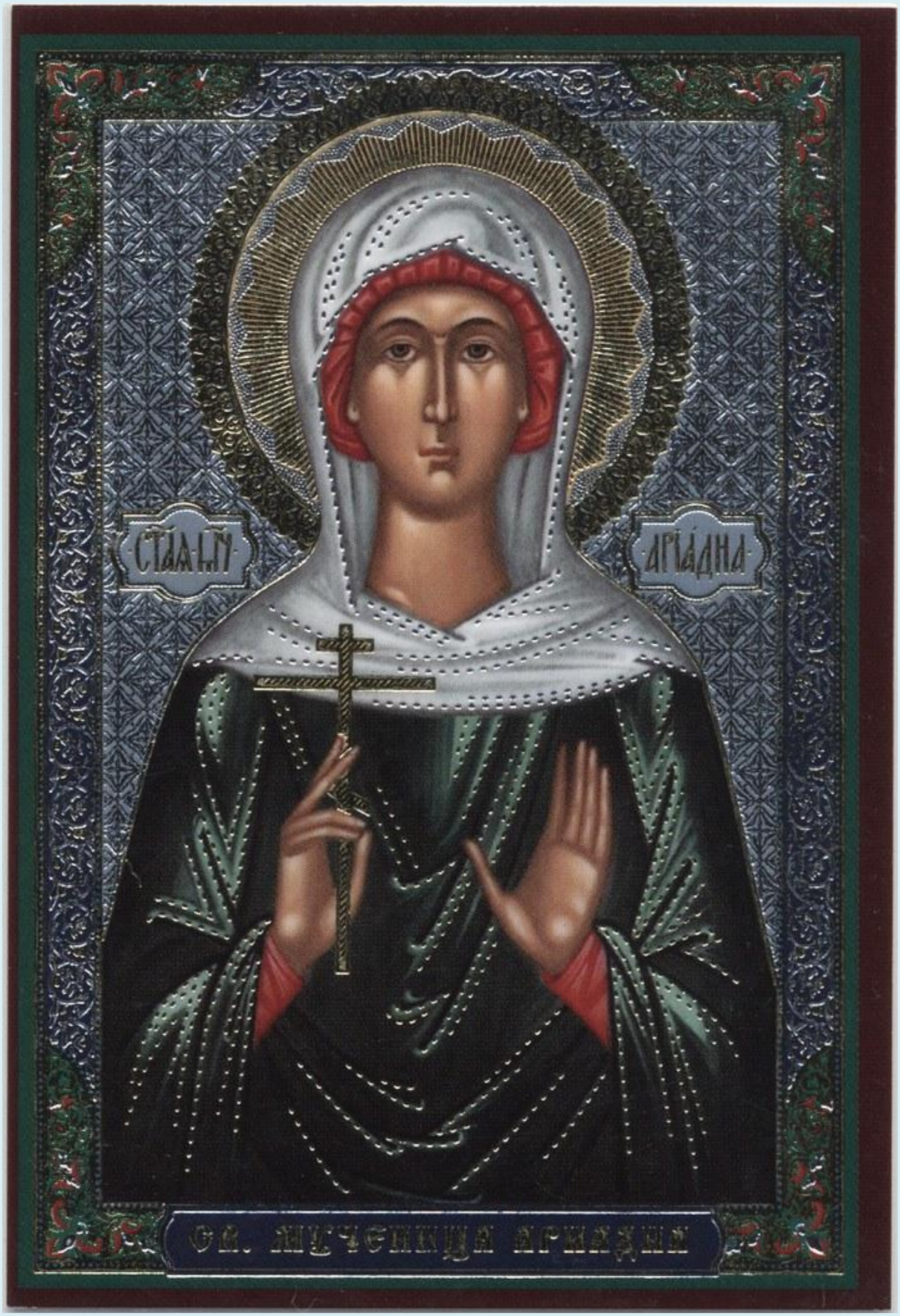

Bucură-te, Sfânta muceniţă Ariadna!